

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Hun duede ikke.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 313. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr02val-shoot-idm140429411818448/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Halte-Maren løb ind i Gaarden om Hjelp. Byfogden med sine Gjæster saae ud ad Vinduerne.

»Det er Vaskerkonen!« sagde han, »hun har faaet lidt over Tørsten; hun dør ikke! det er Skæde for den kjønne Dreng, hun har. Jeg har sandelig Godhed for Barnet. Moderen dør ikke!«

Og hun blev bragt til sig selv igjen og ledet til sit fattige Hjem, hvor hun kom i Seng. En Skaal varmt Øl med Smør og Sukker gik den skikkelige *Maren* at lave, det var den Medicin hun troede var den bedste, og saa gik hun til Skyllstedet, skyl-
15 lode meget daarligh, men velmeent, trak egentlig kun det vaade Tøj i Lænd og fik det i en Kasse.

Ved Aften sad hun i den fattige Stue hos Vaskerkonen. Et Par brunede Kartofler og et deiligt fedt Stykke Skinke havde hun faaet hos Byfogdens Kokkepige til den Syge, det nød Dreng
15 og *Maren* godt af; den Syge glædede sig ved Lugten, den var saa nærende, sagde hun.

[151] Og Drengen kom tilsens, den selvsamme, i hvilken Mode-
ren laae, men han havde sin Plads paatværs ved Fødderne med
et gammelt Gulvtæppe over sig, syet sammen af blaa og røde
20 Strimler.

Og det var lidt bedre med Vaskerkonen; det varme Øl havde styrket hende, og Lugten af den fine Mad gjorde godt.

»Tak, du gode Sjel!« sagde hun til *Maren*, »Alt vil jeg ogsaa
sige Dig, naar Drengen sover! jeg troer allerede, han gjør det!
25 hvor sød og velsignet seer han ud! med de lukkede Øine! han
veed ikke, hvorledes hans Moder har det. Vor *Herre* laade ham
aldrig prøve det! – Jeg tjente hos Kammerraadens, Byfogdens
Forældre, saa traf det sig, at den yngste af Sønerne kom hjem,
Studenten; dengang var jeg ung, vild og gal, men skikkelig, det
30 tør jeg sige for Guds Ansigt!« sagde Vaskerkonen, – »Studenten
var saa lystig og glad, saa velsignet! hver Bloddraabe i ham var
retskaffen og god! bedre Menneske har der ikke været paa Jor-
den. Han var Søn i Huset, og jeg kun Tjenestepige, men vi bleve
Kjærestefolk, i Tugt og Ære! et Kys er dog ikke Synd, naar man
35 rigtig holder af hinanden. Og han sagde det til sin Moder; hun
var som vor *Herre* for ham her paa Jorden! og hun var saa klog,
kjerlig og elskelig! – Han reiste bort, og sin Guldring satte han
paa min Finger. Da han vel var borte, kaldte min Mødmoder
mig ind for sig; alvorlig og dog saa mild stod hun, talte, som
40 vor *Herre* vilde kunne det; hun klarede for mig Afstanden i

2 ad] fra m, cf O. 19 egentlig] egentlig D. 22 gjorde] gjort mO, gjorde A,
gjort C, gjorde D. 25 seer han] han seer mO, seer han A, han seer C, seer han D.

21 HCA II